

helst Præjudice for senere Baneanlæg, hvor man maatte foreslaa lignende Tilskud. Det er det ene Punkt. Det næste er, at jeg gerne vilde gøre en Indsigelse mod den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (L. Rasmussen) har taget den jyske Jærnbankommissions Betænkning til Indtægt for det her fremsatte Forslag. Den jyske Jærnbankommission har ganske vist nævnt denne Bane som et privat Jærnbaneanlæg, men overalt, hvor den har talt om det, har det kun været i Forbindelse med en Statsbane fra Langaa over Silkeborg, Grindsted til Bramminge. Med andre Ord, man har udtalt, at hvis man skrider til Anlæg af en saadan Statsbane, vilde man, for at tage de skadelige Virkninger bort for adskillige Købstæder, deriblandt ogsaa for Kolding, foreslaa tre private, af hvilke denne er den ene. Man udtaler: „Saafremt der anlægges en Statsbane fra Langaa over Silkeborg til Bramminge“ og senere „saafremt Banelinien mellem Silkeborg og Bramminge kommer til Udførelse“, og endelig siger man paa det afgørende Sted: „De omspurgte Privatbaneanlæg, som Kommissionen saaledes mener at burde anbefale til særlig Støtte, fordi de ere tilraadelige ogsaa af Hensyn til, at det saa vidt muligt bør søges undgaaet, at et Statsbaneanlæg fra Silkeborg til Bramminge kommer til at gribe forstyrrende ind i eksisterende Interesser, der have Krav paa Beskyttelse“. Det vil sige at Jærnbankommissionen har ingen Sinde foreslaaet disse private Jærnbaneanlæg som selvstændige, men derimod som Sidebaner, Udmundingsbaner, Fødebaner, om De vil, til en Statsbane for at beskytte de Købstæder, som kunde blive forstyrrede i deres Oplandsforhold ved den projekterede Statsbane. Derfor er det ikke korrekt, naar den ærede Forslagsstiller ved denne Lejlighed tager den jyske Jærnbankommissions Betænkning til Indtægt for sit Forslag. Jeg mener at maatte erklære mig for at være i Overensstemmelse med Kommissionen i, at der kun er Anledning til at anlægge disse Baner — særlig naar der er Tale om et saa ekstraordinært stort Stats-tilskud, som der her er bragt paa Bane — naar man vil fremme de Formaal, som Jærnbankommissionen har fremført som

dem, der skulle naas ved Anlæg af disse Baner, og disse Formaal kunne aldeles ikke fremmes ved at gennemføre dette selvstændige Lovforslag. Under disse Omstændigheder kan jeg ikke tilsige min Bistand til Gennemførelsen af dette Lovforslag. Det gør jo imidlertid mindre til Sagen, da vi dog ikke kunne faa Forslaget ophøjet til Lov i indeværende Samling, hvilket, som jeg begyndte med at sige, de ærede Forslagsstillere selvfølgelig ere paa det rene med. Hertil skal jeg indskrænke mig, saa meget mere som jeg skal forlade dette høje Ting og begive mig til det andet Ting.

E. Sørensen: Jeg er ikke i samme lykkelige Omstændighed, som mine to ærede Medforslagsstillere, at den her foreslaaede Bane berører eller skærer den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere. Som det vil ses af Kommissionsbetænkningen, har ikke alene det Medlem af Kommissionen, der var valgt af Kolding Byraad og repræsenterede dette i Kommissionen, men ogsaa det Medlem, der har været valgt af de forenede jyske Handelsforeninger, udtalt i Betænkningen, at de vilde foretrække en Bane fra Grindsted over Vorbasse til Kolding i Stedet for den her foreslaaede Bane fra Grindsted over Vorbasse til Lunderskov. Og jeg tror heller ikke, der kan være Tvivl om, at hele den paagældende store Egn, der nu for Tiden er aldeles blottet for Baner, først og fremmest vilde ønske at komme i direkte Forbindelse med den Stad, hvor den har sit Tingsted, hvor dens Jurisdiktion er, og hvortil den har ikke blot 7, men endogsaa 8 Mil, regnet fra de yderstliggende Punkter, til den Købstad altsaa, hvortil den i det hele paa saa mange Maader er knyttet ved sit Erhvervs- liv. Som det blev oplyst af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, har der ogsaa allerede nu i en Aarrække været gjort en Række Forsøg paa at faa en saadan direkte Forbindelse for disse Egne. Men det er gaaet Egnen saadan, at den har maattet bøje sig for Erkendelsen af, at kan man ikke opnaa det bedste, maa man nøjes med det næstbedste fremfor intet at faa og fremfor at se disse Ønsker, som saa naturligt i saa høj Grad gøre sig gæl-